

[Lissa Mathiasen]

Pensionskasserne og forsikringssselskaberne har allerede under den nuværende lovgivning kunnet investere i aktier inden for visse grænser, men vi må erkende, at de langtfra har udnyttet disse muligheder, bl.a., tror jeg, på grund af at aktier giver mindre i afkast end andre former for investeringer.

Det vil i den sammenhæng også være naturligt at stille det spørgsmål, om det kan være acceptabelt set i forhold til lønmodtagerne med et sådant forslag, i og med at man placerer midlerne på denne måde. Men da afkastet af investeringerne på længere sigt er afhængigt af, hvordan den samlede erhvervsituation ser ud her i landet, mener vi, det kan være acceptabelt. Det skal være muligt for de erhvervsaktive – den del af befolkningen, som er erhvervsaktiv om 40–50 år – at afgive en betydelig del af den samlede produktion til dem, der ikke er erhvervsaktive, herunder også pensionisterne. Det vil sige, at den reelle værdi af de fremtidige pensioner således er afhængig af, at vi har et velfungerende erhvervsliv herhjemme. Derfor må det være i lønmodtagernes interesse at deltage aktivt i disse år med at få investeringer og dermed altså få støttet vores erhvervsliv.

Vi kan på den anden side ikke komme uden om, at der kan være tale om en vis risiko ved disse kapitalanbringelser, og derfor kan vi fuldt ud tilslutte os bestemmelsen i lovforslaget om en begrænsning i omfanget, hvilket betyder, at der årligt kun kan anbringes 20 pct. af aktieforøgelsen, samt at investeringer, udlån el. lign. i en enkelt virksomhed ikke må overstige 1 pct. af formuen i forsikringssselskaber eller pensionskasser.

Jeg skal med disse bemærkninger give udtryk for vores støtte til lovforslaget.

Ellemann-Jensen (V):

Ved første øjekast er det et meget tilforladeligt lovforslag, industriministeren her lægger frem for folketinget. Der sker en liberalisering af forsikringssselskabers og pensionskassers muligheder for at anbringe deres midler, og hensigten er angiveligt den meget sympatiske, at disse midler i stigende grad bør komme erhvervsaktive investeringer til gode. Det er da også helt rimeligt at pege på, som ministeren gør i sine bemærkninger, at hvis man på længere sigt skal kunne indfri de mange pensionsforventninger, som hober

sig op i det danske samfund, er det nødvendigt at sikre et konkurrencedygtigt erhvervsliv. Men når man kigger nærmere på lovforslaget, rummer det nogle uklare punkter, som ikke falder i tråd med den nævnte gode hensigt.

Lad os først tage det positive. Når man kender baggrunden for lovforslaget – det er jo økonomiministerens skibbrudne idé fra sidste år om tvangsoverførsel af pensionsmidler til erhvervslivet – kan man kun være tilfreds med, at det er blevet til en kan-lov og ikke en skal-lov. Det ser bare ud til, at ministeren skruer forventningerne lovlig højt op. Ministeren gør selv opmærksom på, at det er erhvervslivets konkurrenceevne og erhvervslivets afkastningsgrad, der er afgørende for, om kapitalen finder vej til de erhvervsaktive investeringer. Det betyder, at pensionsmidlerne ikke uden videre vil flyde i en bredere strøm til erhvervene, fordi der bliver liberaliseret. Den helt afgørende forudsætning er, at erhvervslivet har en indtjening, som gør det tillokkende for investorer at sende deres kapital derhen, og denne forudsætning er ikke opfyldt i dag.

Dansk erhvervslivs problem er ikke mangel på risikovillig kapital, men derimod mangel på investeringsopgaver, som har udsigt til et rimeligt afkast. Derfor vil dette lovforslag i sig selv ikke tilføre erhvervslivet mere kapital, medmindre regeringen i sin økonomiske politik for alvor søger at forbedre erhvervenes konkurrenceevne. Vi kan da også se, at forsikringssselskaber og pensionskasser ikke hidtil har udnyttet de eksisterende muligheder for at anbringe deres midler i aktier. Det har de langtfra.

Jeg vil advarer ministeren imod at bruge den liberalisering, der skal gennemføres her, som en senere løftestang til at gennemføre tvangsoverførsel af kapital med den begrundelse, at kapitalen altså ikke finder vej til erhvervslivet af sig selv. Det er den argumentation, som vi på det seneste oplever i LOs store, dyre, husstandsomdelte pjece om ØD, nemlig at det er nødvendigt at tvinge erhvervene til at foretage de investeringer, der ikke er lønsomme på grund af en for svag økonomisk politik og en for kraftig omkostningsudvikling. Hensigten er klar: man vil grundlæggende ændre ved den økonomiske struktur i samfundet.